

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

вул. М. Грушевського, 7, м. Київ, 01601, тел. (044) 253-61-94, E-mail: moz@moz.gov.ua,
web:<http://www.moz.gov.ua>, код ЄДРПОУ 00012925

Від _____ 20__ № _____

На № _____ від _____

Л. Пастернак

[foi+request-95225-](mailto:foi+request-95225-0cx@zda.com.ua)

0cx@zda.com.ua

Директорат громадського здоров'я та профілактики захворюваності Міністерства охорони здоров'я України в межах повноважень розглянув Ваш запит на доступ до публічної інформації в частині питань 1 – 2, який надійшов листом Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини від 15.11.2021 № 34788.4/976.13/21/ЗІ/25.4, та повідомляє.

Закон України «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон) визначає порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, що знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом, та інформації, що становить суспільний інтерес.

Відповідно до частини першої статті 1 Закону публічною інформацією визначається відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Згідно з частиною першою статті 19 Закону запит на інформацію – це прохання особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться у його володінні.

З огляду на викладене, порушені Вами питання не підпадають під дію Закону, тому їх було розглянуто в порядку, визначеному Законом України «Про звернення громадян».

Відповідно до статті 117 розділу VI Конституції України Кабінет Міністрів України в межах своєї компетенції видає постанови і розпорядження, які є обов'язковими до виконання.

Згідно зі статтею 93 Конституції України право законодавчої ініціативи у Верховній Раді України належить Президентові України, народним депутатам України та Кабінету Міністрів України.

30 51211 22434 00001

Міністерство охорони здоров'я України

26-04/17/3587/ЗПІ-21//3831 від 19.11.2021

АСОД ЦОК ПРОФІО
Міністерство охорони здоров'я України
№26-04/17/3587/ЗПІ-21/3831 від 19.11.2021
К. П. Пастернак
50E2D6E7F800207B04C000027B7290360E70C00

Статтею 113 Конституції, визначено, що Кабінет Міністрів України є вищим органом у системі органів виконавчої влади, відповідальний перед Президентом України і Верховною Радою України, підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України у межах, передбачених цією Конституцією.

Кабінет Міністрів України у своїй діяльності керується цією Конституцією та законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України.

Відповідно до статті 3 Конституції людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Статтею 33 Конституції кожному, хто на законних підставах перебуває на території України, гарантується свобода пересування, за винятком обмежень, визначених законом.

Також статтею 49 Конституції визначено, що кожен має право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування.

Охорона здоров'я забезпечується державним фінансуванням відповідних соціально-економічних, медико-санітарних і оздоровчо-профілактичних програм. Держава дбає про розвиток фізичної культури і спорту, забезпечує санітарно-епідемічне благополуччя.

Пунктом 6 статті 92 Конституції передбачено, що засади регулювання охорони здоров'я визначаються виключно законами України.

Відповідно до статті 6 Розділу II Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» (далі – Закон України про охорону здоров'я) кожний громадянин України має право на охорону здоров'я, що передбачає у тому числі і санітарно-епідемічне благополуччя території і населеного пункту, де він проживає, та безпечні і здорові умови праці, навчання, побуту та відпочинку.

Статтею 10 Розділу II Закону України про охорону здоров'я передбачені обов'язки громадян у сфері охорони здоров'я: громадяни України зобов'язані піклуватись про своє здоров'я та здоров'я дітей, не шкодити здоров'ю інших громадян та виконувати інші обов'язки, передбачені законодавством про охорону здоров'я.

Таким чином, відповідно до положень Конституції України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Отже, конституційне право на вільне пересування країною не є абсолютним і може бути обмежене відповідним законом.

У даному випадку і з огляду на ситуацію, що склалася в Україні, та вжиттям державою заходів, пов'язаних із запобіганням поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, таким законом є Закон України «Про захист населення від

інфекційних хвороб» (далі – Закон), яким визначено, зокрема засади діяльності органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, спрямованої на запобігання виникненню і поширенню інфекційних хвороб людини, локалізацію та ліквідацію їх спалахів та епідемій, і який встановлює права, обов'язки та відповідальність фізичних осіб у сфері захисту населення від інфекційних хвороб.

Відповідно до статті 28 Закону санітарна охорона території України забезпечується проведенням профілактичних і протиепідемічних заходів та санітарно-епідеміологічним наглядом на всій території України. Правила санітарної охорони території України затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Статтею 29 Закону врегульовано питання встановлення карантину, під час якого затверджуються необхідні профілактичні, протиепідемічні та інші заходи, їх виконавці та терміни проведення, визначаються тимчасові обмеження прав фізичних осіб і додаткові обов'язки, що покладаються на них.

За положеннями статті 32 Закону обмежувальні протиепідемічні заходи встановлюються місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування за поданням відповідного головного державного санітарного лікаря у разі, коли в окремому населеному пункті, у дитячому виховному, навчальному чи оздоровчому закладі виник спалах інфекційної хвороби або склалася неблагополучна епідемічна ситуація, що загрожує поширенням інфекційних хвороб.

Види і тривалість обмежувальних протиепідемічних заходів встановлюються залежно від особливостей перебігу інфекційної хвороби, стану епідемічної ситуації та обставин, що на неї впливають.

На сьогодні протиепідемічні заходи з метою запобігання поширенню COVID-19 здійснюються відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 09.12.2020 № 1236 «Про встановлення карантину та запровадження обмежувальних протиепідемічних заходів з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» (із змінами) (далі – Постанова № 1236).

Залежно від епідемічної ситуації на території України в цілому або на її окремих територіях встановлюється «зелений», «жовтий», «помаранчевий» або «червоний» рівень епідемічної небезпеки поширення COVID-19 (далі – рівень епідемічної небезпеки).

Обмежувальні протиепідемічні заходи встановлюються відповідно до рівня епідемічної небезпеки. Також Постановою № 1236 визначено, що окремі обмежувальні протиепідемічні заходи не застосовуються за умови наявності у пасажирів (крім осіб, які не досягли 18 років), які користуються послугами регулярних та нерегулярних перевезень автомобільним транспортом у міжбласному та міжнародному сполученнях (крім перевезень легковими автомобілями з кількістю пасажирів, включаючи водія, до п'яти осіб без урахування осіб віком до 14 років або більшою кількістю пасажирів за умови, що вони є членами однієї сім'ї), у всіх учасників (відвідувачів, користувачів), крім осіб, які не досягли 18 років, та організаторів заходу (співробітників

закладу, ринку) негативного результату тестування на COVID-19 методом полімеразної ланцюгової реакції або експрес-тесту на визначення антигена коронавірусу SARS-CoV-2, яке проведене не більш як за 72 години до здійснення заходу (відвідування закладу, ринку), або документа, що підтверджує отримання повного курсу вакцинації, міжнародного, внутрішнього сертифіката або іноземного сертифіката, що підтверджує вакцинацію від COVID-19 однією дозою однодозної вакцини або двома дозами дводозної вакцини (зелені сертифікати), які включені Всесвітньою організацією охорони здоров'я до переліку дозволених для використання в надзвичайних ситуаціях, негативний результат тестування методом полімеразної ланцюгової реакції або одужання особи від зазначеної хвороби, чинність якого підтверджена за допомогою Єдиного державного вебпорталу електронних послуг, зокрема з використанням мобільного додатка Порталу Дія (Дія).

Також інформуємо, згідно зі статтею 12 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» та статтею 27 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» в Україні обов'язковими є профілактичні щеплення проти туберкульозу, поліомієліту, дифтерії, кашлюка, правця та кору.

Працівники окремих професій, виробництв та організацій, діяльність яких може призвести до зараження цих працівників та (або) поширення ними інфекційних хвороб, підлягають обов'язковим профілактичним щепленням також проти інших відповідних інфекційних хвороб. У разі відмови або ухилення від обов'язкових профілактичних щеплень у порядку, встановленому законом, ці працівники відсторонюються від виконання зазначених видів робіт. Перелік професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним щепленням проти інших відповідних інфекційних хвороб, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Відповідно до зазначеної норми Законом Міністерством охорони здоров'я України прийнято наказ від 04.10.2021 № 2153, що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 07.10.2021 за № 1306/36928, яким затверджено Перелік професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним щепленням (далі – Перелік).

Переліком передбачено, що обов'язковим профілактичним щепленням проти гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 (далі – COVID-19), на період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України COVID-19 підлягають (у разі відсутності абсолютних протипоказань до щеплень) працівники: центральних органів виконавчої влади та їх територіальних органів; місцевих державних адміністрацій та їх структурних підрозділів; закладів вищої, післядипломної, фахової передвищої, професійної (професійно-технічної), загальної середньої, у тому числі спеціальних, дошкільної, позашкільної освіти, закладів спеціалізованої освіти та наукових установ незалежно від типу та форми власності.

МОЗ своїм наказом № 2393 від 1.11.2021 року, зареєстрованим в Міністерстві юстиції 8.11.2021 за № 1452/37074, розширило перелік організацій, співробітники яких мають обов'язково щепитися проти COVID-19.

Згідно з наказом обов'язковій вакцинації проти COVID-19 на період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України, підлягають також співробітники:

підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління центральних органів виконавчої влади,

установ і закладів, що надають соціальні послуги, закладів соціального захисту для дітей, реабілітаційних закладів,

підприємств, установ та організацій, включених до Переліку об'єктів державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4.03.2015 року № 83.

Наказ набирає чинності 9 грудня 2021 року.

**Генеральний директор
Директорату громадського здоров'я
та профілактики захворюваності**

Ірина РУДЕНКО

